

3910

43/3

Informace o Chartě 77 - ročník druhý /1979/ - č. 6
 od 11. dubna do 21. dubna 1979

	str.
Dokument Charty 77 č. 25 - noví signatáři	1
Sdělení Fondu občanské pomoci z 20. dubna 1979	2
Fond občanské pomoci děkuje přispěvatelům	2
Rozhovor s mluvčím Charty 77 Jiřím Dienstbierem	2
Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných:	
Sdělení č. 98 (Případ Tomáše Procházky)	5
Sdělení č. 99 (Věra Cibulková znova trestně stíhána)	5
Signatáři Charty 77 nesmějí vlastnit domy ? (Rozhovor se signatářem Charty 77 Jiřím Kubíčkem)	6
Velikonoční půst	8
Edice Petlice do konce roku 1978	9
Diskuse kolem fejetonů L. Vaculíka a P. Pitharta pokračuje	13
Krátké zprávy:	
- Třetí číslo Ekonomické revue	13
- Koncert na podporu Ivana Jirouse	14
- Nové číslo Di alogů	14
- Články, fejetony, úvahy došlé redakci	14

0000 00 0000

Vydával a je zodpovědný redakční skupina signatářů Charty 77
 Adresa: Petr Libiš, Anglická 8, Praha 2

Dokument Charty 77 č. 25

K prohlášení Charty 77 ze dne 1. 1. 1977 se připojilo dalších 41 občanů, kteří souhlasili se zveřejněním svých jmen. Tím stouplo počet signatářů Charty 77 na 978.

Antonín Bušta, instalatér
 Petr Cibulka, dělník
 Václav Cylikoff, dělník
 Jaromír Čech, brusič kovů
 Bára Dvořáčková
 Jiří Gruntorád, dělník
 Vítězslav Haramule, zedník
 Marta Haramulová, dělnice
 Dagmar Hlavsová, knohovnice
 Dušan Hudymač, dělník
 Hana Chmelová, figurantka
 Pavel Kadlec
 Bohuslav Kaplan, dělník
 Petr Klement, nástrojař
 Jaroslav Kopis, strojní záměchník
 Jiří Kováč, dělník
 Jiří Kratochvíl, dělník
 Milan Krebes, dělník
 Daniel Kumermann, skladník
 Vlastimil Martykán, dělník
 Milan Miklas, automechanik
 Věra Mikulová, dělnice
 Otakar Moučka, dělník
 Miroslav Nečas, technik
 Josef Ouroda, dělník
 Milan Pankráz, elektromontér
 Miloslava Parčová, důchodkyně
 Tomáš Petřívý, studující
 ing. Květoslava Prámcová, v domácnosti
 Lenka Procházková, uklízečka
 Dušan Skála, archivář
 Libor Skříček, dělník
 Antonín Slovák, duchovní
 Zdeněk Spálovský, řidič
 Arnošt Svejkovský, elektromontér
 Ila Šedo, invalidní důchodce
 Josef Takacs, záměchník
 Vlastimil Třešnák, zpěvák
 Milan Vlahovič, řidič
 Jana Výprachtická

V Praze 23. dubna 1979

dr. Václav Benda
 mluvčí Charty 77

Zdena Tominová
 mluvčí Charty 77

Jiří Dienstbier
 mluvčí Charty 77

Mluvčí Charty 77 dr. Jaroslav Šabata je vězněn

oooooo oooo oooooo

Sdělení Fondu občanské pomoci ze dne 20. dubna 1979

Fond občanské pomoci, který byl ustaven v rámci Charty 77 dne 1. března 1979, již z části obdržel peněžitou částku, kterou byla dotovaná cena Monismanien, jakož i další příspěvky z domova i ze zahraničí. Mezi zahraničními dárci jsou například Norský svaz spisovatelů, některé pobočky Pen-klubu, akademik Sacharov a studenti architektury ze Stockholmu, Fond občanské pomoci začal tyto prostředky rozdělovat formou jednorázových sociálních příspěvků a vynakládá je též na podporu nezávislých kulturních aktivit a na další pracovní účely. Fond občanské podpory přitom vychází z podnětů signatářů Charty 77 a vyzývá je k všeestranné spolupráci.

dr. Jiří Hájek, Václav Havel, dr. Ladislav Hejdánek

dr. Václav Benda
mluvčí Charty 77

Zdena Tominová
mluvčí Charty 77

Jiří Dienstbier
mluvčí Charty 77

- . - . - . -

Fond občanské pomoci předal naší redakci několik kopií dopisů, které v těchto dnech odeslal všem dárcům a finančním přispěvatelům - institucím i jednotlivcům - kteří vytvoření fondu umožnili. Protože znění dopisů je podobné, informujeme vás o jejich obsahu pouze souhrnně: kromě poděkování už ečuje v nich Fond občanské pomoci každého z dárců, že finanční příspěvky použije spravedlivě nejen jako sociální výpomoc, ale především na rozvoj nezávislé vzdělávací a kulturní činnosti.

ooo 000 ooo

Rozhovor s mluvčím Charty 77 Jiřím Dienstbierem

(Otázky : Petr Uhl)

P.U.: Spolu se Zdenou Tominovou a Václavem Bendou jsi od začátku února mluvčím Charty 77. Za tuto dobu jste vydali dokument o cestování, nový podpisový dokument a několi, sdělení, z nichž podle mne nejvýznamější se týkají založení a správy Fondu občanské pomoci. Na rozdíl od Zdeny Tominové a Václava Bendypůsobíš v Chartě aktivně od jejího začátku. Jaké jsou rozdíly ve stylu práce nových ~~signatářů~~ mluvčích Charty 77 vůbec ve srovnání s lonským, ale i předlonským rokem ? Změnila se nějak Charta a atmosféra, v níž působí ?

J.D. : Závažné rozdíly ve stylu práce mluvčích nejsou. Plyne to z charakteru funkce mluvčího. Některé odlišnosti mohou plynout z osobních vlastností a hlavně ze změn situace, ve které se Charta působí. První mluvčí museli čelit obrovskému náporu mocí na Chartu, další se museli snažit o konsolidaci získaných pozic a těž se dostáváme do situace, v níž se snad Chartě už daří konstruktivně rozpracovávat úkoly, které si na začátku dala. Plnění těchto úkolů je ovšem věcí všech signatářů a stopupenců Charty a nikoliv pouze mluvčích. Ti mohou tuto aktivitu pouze verifikovat jako autentickou chartovní aktivitu a shažit se ji částečně koordinovat. Výrazem konsolidace Charty 77 je i to, že si můžeme dovolit veřejnou vnitřní diskusi a tím obrať pozornost od pouhého vztahu mezi mocí a nezávislou občanskou aktivitou ke smyslu, který tato aktivita má pro celou společnost.

P.U.: Po vašem uvedení do funkce mluvčích se objevily dohady, že změ-

na mluvčích je výrazem rozporů v Chartě, ať už údajných rozporů mezi bývalými mluvčími a jejich nástupci nebo rozporů, které vyjádřila veřejná diskuse okolo několika fejetonů. Nehorázný článek o úpadku Charty 77 přinesl například International Herald Tribune, který vychází v Paříži. Regovali jste na něj nějak? Hodně popletené správy vysílá zejména Hlas Ameriky, který ovlivnuje značnou část čs. veřejnosti. Ale i člověk nám velmi blízký, Jiří Pelikán, píše ve francouzském vydání Listů, že Václav Havel a Ladislav Hejdánek jagu natolik blokování policií, že se nemohou stýkat s dalšími signatáři. Změna mluvčích se na Západě, ale i v části čs. veřejnosti, a to Chartisté, vykládala také jako výraz tohoto blokování starých mluvčích.

J.D. : Jmenování nových mluvčích v únoru je před vším výrazem rozhodnutí, že Charta by měla mýt v každém okamžiku tři fungující mluvčí. Podle všeobecného názoru by neměli mluvčí vykonávat svou funkci příliš dlouho, snad asi rok. Demokratický duch Charty také vyžaduje, aby se ve funkci mluvčích vystřídalo co nejvíce signatářů a aby se z funkce mluvčího nestala profese. Mezi bývalými a nynějšími mluvčími nejenže nejsou žádné koncepční ani jiné rozporové, ale naopak všichni úzce spolupracujeme. Svědčí o tom např. společná zpráva Fondu občanské pomoci. Jak už bylo veřejně řečeno, jsou bývalí mluvčí v případě nutnosti kdykoliv ochotni na čas funkci mluvčího opět převzít. Nemá smysl příliš rozebírat omyly zahraničního tisku, musíme se pouze snažit podávat veřejnosti v dostatečné míře pravdivé informace. Jen tak co nejvíce snížíme možnost dežinterpretací nejen v zahraničí, ale především v čs. veřejnosti. Pokud jde o článek v International Herald Tribune, o němž hovoříš, snalžil jsem se jej uvést na pravou míru dopisem redakci.

Přestože nesdílí některé katastrofické a depresivní nálady, které se projevily v diskusi na začátku tohoto roku, domnívám se, že přinesla četné pasivní podněty. Především vždycky stojí za to, nastavit se a obhlédnout brázdu. V diskusi vyvstala řada otázek a nyní půjde o to, aby se diskuse sama dostala na vyšší úrovén.

P.U. : Co tím myslíš ?

J.D. : Bude třeba brázdu nejen obhlédnout ale také se do ní zasít. Přibližujeme se totiž již konečně předpikládané praxi, aby dokumenty a jiné materiály Charty nebyly pouhými jednorázovými stanovisky, ale otevřením diskuse je všem závažným problémům naší společnosti, které mají vztah k uplatňování lidských práv. Mám však intenzivní pocit, že k lidským právům se u nás vztahuje téměř vše, o čemž svědčí např. i doplnění vyhlášky o dopravních předpisech, která upřednostňuje vládní činitele před vozidly záchranné a požární služby. Dopis mluvčích Federálnímu shromáždění, žádající zrušení této absolutní přednosti, však zatím zůstává bez odpovědi.

P.U. : Jako všechny ostatní. Lze z toho vyvodit závěr, že mezi Chartou 77 a státní mocí nebyl a ani nebude navázán dislog?

J.D. : Ani při podpisu Charty 77 jsem naivně předpokládal, že vláda nás pozve k jednání. K určitému dialogu s mocí však přesto dochází a není to jen dialog s policií. Zmírnily se např. životní podmínky četných lidí, kteří byli perzekvováni za své postoje v r. 1968 a nepodepsali Chartu. Jejich děti se dnes snáze dostanou do škol. Téměř po každém dokumentu Charty přinášeji oficiální komunikační prostředky materiály ke stejné problematice a např. k po jaderném dokumentu organizovala vláda i uvnitř struktur vysvětlující akce jako byl zájezd novinářů do Podrušno-

hoří devastovaného provozem hnědouhelných elektráren.

P.U. : Měli mluvčí Charty 77 někdy nějaká neveřejná jednání s oficiálními zástupci státní moci ?

J.D. : K žádnému takovému jednání nikdy nedošlo. Charta 77 by žádné tajné jednání ani nevedla, protože není politickým partnerem moci, ale společenstvím lidí, kteří se nsaží veřejně formulovat nikoliv problémy moci, ale problémy společnosti.

P.U. : Nemohu si odpustit reakci, že problémy společnosti jsou především problémy moci (a bezmoci) a že Charta 77 sui generis politickým partnerem státní moci. Souhlasím ale s Tebou, že vše, co dělá, dělá veřejně.

J.D. : Použil jsem výraz "politický partner" v užším slova smyslu konkrétního zápasu o správu společnosti a veřejných věcí. O takovou správu Charta 77 samozřejmě neusiluje. Jinak je ovšem politickou každá činnost, která ovlivnuje vztahy mezi lidmi ve společnosti a jejich životní postoje. A činnost Charty takovou bezesporu je. Stejně jako každá nezávislá, např. kulturní aktivita.

P.U. : A co zájem Státní bezpečnosti o nové mluvčí? Hlídají vaše byty, jezdí za vámi šestsetrakky?

J.D. : Zatím neuspokouje, že ostrahu máš jen ty a Ladislav Hejdánek. A má ji stále také Václav Havel.

P.U. : Většina signatářů Charty 77 není příliž politicky vyhraněna. Menšina však představuje široké politické a ideové spektrum, řečeno klasickými termíny od krajní a nové levice až po liberální demokraty. Rekl bych, že toto spektrum dobře vyjadřuje diferenciaci čs. socialistické a demokratické opozice, která ovšem mení instituci, heterogenním prostředím antirezimních kritických názorů a postojů. Tato opozice je jistě mnohem širší než "politická" část chartistů. A zasahuje právě především vyloučené a vyškrtnuté členy komunistické strany, mezi něž patříš i Ty. Kam by ses sám zařadil v politickém spektru Charty? Považuješ se za reformního komunistu?

J.D. : Potíž je v tom, že pod pojmem reformní komunista si každý představuje něčeho jiného. Rada lidí se např. domnívá, že komunistu nelze reformovat. A ve své terminologii se mě vlastně ptáš, zda se považuju za reformního stalinistu. Vzhledem k historii socialistického a komunistického hnutí a zvláště v čs. podmírkách je to pochopitelné. Mně osobně příliž nezáleží na termínech a domnívám se, že v našich poměrech nejdolik o osobní přesvědčení a už vůbec ne o bývalou stranickou příslušnost. Záleží na společné dohodě o konkrétních cílech a krocích, které k nim vedou. Marxismus, socialistická a komunistická myšlenka navázaly na evropskou humanistickou tradici a chtěly dosáhnout úplného osvobození člověka. Uskutečnot čisté idee se však v životě nikdy nedáří. Je proto přirozené, že i mezi komunisty vždycky existovali zhruba lidé dvojího druhu: jedni kladklu důraz na svobodu člověka, druzí na mocenské metody, jimiž měla být tato svoboda v jakési vzdálené budoucnosti zajištěna. Proto také komunisti byli vynikající představitelé evropské kultury, což nelze říci o jiných masových ideologických a už vůbec ne např. o fašismu. Marxistická oriebrace směřující k osvobození člověka je mi tedy i nadále sympathetic stejně jako pozitivní vývoj nektěrých komunistických stran, označovaných nepřesně za eurokomunistické. Jeme tedy komunista a chceš-li, reformní komunista. To se však týká mého soukromého postoje. Nepovažují totiž za významnou diskusi o

tom, zda stalinský model socialismu či konkrétní politická strana jsou schopny obrody či reformy. Nejde o to, lze-li stalin-ský model reformovat, ale o to, že reformován být musí, protože jinak by přece ani naše práce neměla žádný smysl, nepočítáme-li s řešením válečným a s ním pochopitelně nikdo reálně počítat nemůže. Přitom je jedno, jak se budou nástroje obrody nazývat. Bude-li to strana nazývající se komunistická, bude to ovšem podstatně jiná organizace než dnes.

oooooo 00000 oooooo

Sdělení s. 98 (případ Tomáše Procházky)

V prosinci 1977 odsudil okresní soud v Liberci Tomáše Procházku, tehdy devatenáctiletého dělníka, bytem ul. 5. května 45/76, Liberec, k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na dva riky za trestný čin pohlavního zneužívání (§ 242 odst. 1. tr.z.). Tohoto trestného činu se měl Tomáš Procházka dopustit tím, že měl pomér s dívkou, o níž vyšlo později najevo, že jí nebylo ještě patnáct let. Ve stejné věci bylo odsouzeno několik mužů k vyšším trestům. Obhajobu Tomáše Procházky, že skutečný věk dívky neznal, soud tehdy nepřijal. Rozsudek byl ale velmi nízký, neboť zákon stanoví u tohoto trestného činu trestní sazbu v rozpětí od jednoho do osmi let.

Všechno toto by nebylo za normálního průběhu dalších událostí důvodem pro nás výbor, aby o trestní věci Tomáše Procházky informoval veřejnost,. Důvodem by nebyla ani okolnost, že Tomáš Procházka je signatářem Charty 77, neboť signatáři Charty se mohou dostávat do konfliktu se zákonem podobně jako ostatní občané. Dnd 4. 4. 1979 však proběhlo u okresního soudu v Liberci před senátem, jemuž předsedal JUDr. Jiří Moravec, veřejné zasedání v této věci; soud zrušil podmíněný odklad výkonu trestu a nahradil ho nepodmíněným. Formálním důvodem bylo, že Tomáš Procházka měl v n.p. Interiér, kde pracuje, narušovat pracovní morálku, a to pozdními příchody a celkem pěti absencemi (z čehož ale tří si není vědom). U soudu se projenávala i to, že Tomáš Procházka je signatář Charty 77, že s ním v této "věci" byly vedeny převýchovné pohovory, při nichž stále obhajoval myšlenky uvedené v tomto dokumentu. Usnesení libereckého soudu není pravomocné; Tomáš Procházka je chce napadnout stížnosti, o níž bude rozhodovat v neveřejném zasedání krajský soud pro Severočeský kraj.

Tomáš Procházka srovňává svůj případ s jinými, kdy se posuzovalo, zda se občané odsouzení k podmíněným trestům odbětí svobody v určné lhůtě osvědčili, a dochází k závěru, že je diskriminován. Svůj současný soudní postich dává do souvislosti se svým politickým přesvědčením a s okolností, že je signatářem Charty 77. Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných jeho obavy sdílí.

12. dubna 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

oooooo

Sdělení č. 99 (Věra Cibulková znova trestně stíhána)

Věra Cibulková, nar. 17. 8. 1922, důchodkyně, bytem Brno, Mučednická 39, je matkou Petra Čibulky, který je od dubna 1978 vězněn a který byl odsouzen ke dvěma letům vězení za nezávislou kulturní aktivitu. Věra Cibulková byla v této souvislosti sama trestně stíhána a byla držena několik týdnů ve vazbě; trestní stíhání proti ní bylo však později zastaveno.

Dne 10. 1. 1979, kdy její syn nebyl ještě pravonocně odsouzen a byl ve vazbě v Brně-Bohunicích, napsala ministerstvu spravedlnosti stížnost, v níž mj. uvedla, že "její syn byl záměrně obklopen naprostou izolací, aby byl umlčen, psychicky utýrána a zlomen", že v brněnské věz-

nici "si vytvořili svůj vlastní stát ve státě", kde v praxi uplatňují pravý opak toho, co lidem přiznává zákon" a dále, že "za projev nespo-kojenosti jedině ukázka tamníjší praxe: tvrdý trest!"

Vyšetřovatel městské prokuratury Pavel Svoboda obvinil dne 16. 3. 1979 Věru Cibulkovou, že se těmito uvedenými výroky dopustila trestného činu útoku na státní orgán a orgán společenské organizace (§ 154 odst. 2. tr. z.). Tímto trestním stíháním hrozí Věře Cibulkové trest odnětí svobody do jednoho roku.

K otřesnému brněnskému případu přibyla nyní další kapitola.

12. února 1979

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných

ooo 0000 ooo

Signatáři Charty 77 nesmějí vlastnit domy?

Řepčice je malá vesnička patřící pod MNV Třebušín. Je v litoměřickém okrese, ale stejně jako do Litoměřic je vzdálena i od Ústí nad Labem, kde sídlí redakce Průboje, krajská správa StB a soudce Josef Kugl, který už odsoudil nejméně půl tuctu signatářů Charty 77. Do čp. 1 v Řepčicích se před dvěma roky nastěhovaly dvě signatářské rodiny: Kubíčkovi a Parkánovi, později přibyla i rodina Soukupových. Jejich nastěhování nebylo bez problémů: čtěnáři si snad vzpomenou na dopis ing. Marie Soukupové kanceláři prezidenta republiky /viz Informace o Chartě 77 č. 2/78/, v němž se popisuje diskriminace této rodiny, která nesměla zakoupit jiný dům než v Řepčicích. Dům, v němž všichni žijí, byl leta opozštěn. Jeho nynější obyvatelé si opatřili stavební povolení a celé dva roky dům upravují a přestavují. Investovalu desítky tisíc korun, tisíce hodin práce. Cinili tak někdy s vypětím sil, protože byli mnohokrát postiženi v haměstnání za svůj vztah k Chartě 77 a za své postoje. Nenechali se zastrašit a otrávit. Pro ně samotné a pro četné přítele se Řepčice staly symbolem nezávislosti. Jejich význam ještě vzrostl po té, kdy manželé Princovi ztratili dům v Rychnově, který stát vykoupil údajně proti, že se na jeho místě mělo stavět autobusové nádraží. Dům Princových byl demolován v rámci svičení Lidových milicí /viz článek Nenávist vůči domu, který jsme zveřejnili v Informacích o Chartě 77 č. 9/78) už 29. 6. 1978; od té doby jsou na místě neodklizené trosky domu - snad jako pomník místních úřadů a memento na adresu severočeského undergrouardu. Co se povedlo v Rychnově, může se povést i v Řepčicích, uradili se orgánové. Dokonce zámkina je podobná: na místě řepčického domu má vést nová autobusová linka, neboť linka Rýdeč-Řepčice-Třebušín údajně nestačí. Nestačí proto, že v okolí Řepčic a Všeradiště se vyskytuje zlí kanci, kterých se bojí všeradištěské děti, jimž je třeba zajistit i linku Všeradiště-Řepčice-Rýdeč, i když není jasné proč, když tyto děti jezdí autobusem ze Všeradiště do školy do Třebušína. Ať je tomu jakkoli, dětský strach z kanců byl jediným argumentem pp. Jiřího Faryho, ředitele okresní silniční správy v Litoměřicích, ing. Zdeňka Nováka, projektanta zéže správy a zejména pak Jozefa Lukšche, vedoucího odboru dopravy ONV v Litoměřicích, kteří dne 6. 4. 1979 navštívili Jiřího Kubíčka, spolumajitele domu čp. 1. v Řepčicích a požadovali na něm, aby dům prodal státu. Když byli odmítnuti, vypracoval p. Lukesch (bez podpisů druhých dvou pánu("záZNAM o jednání"), který poslal Jiřímu Kubíčkovi poštou. Píše v něm, že při cestě autem zpět znova posoudili naléhavost projektu linky i to, že má vést právě místem, kde stojí dům čp. 1.

Požádali jsme Jiřího Kubíčka o rozhovor:

R : Proč jsi se přestěhoval do Řepčic a jak dlouho tam bydlíš ?

JK: Jsme v Řepčicích už dva roky. K přestěhování do Řepčic jsem měl dva důvody. První bych označil za seberealizační. Pracuji jako restaurátor starožitného nábytku a k tomu potřebuji dílnu nebo ateliér a skladovací peotory, a to bych v Praze nesehnal. Druhý dů-

vod je komplikovanější, je z oblasti pocitů: řekl bych, že moje přestěhování bylo reakcí na můj pražský stres. Důvodů pro to bylo ale ještě více.

R: Kolik vás v domě bydlí?

JK: Jsme tři rodiny, moje manželka a já s dvěma dětmi, Viktor a Petra Parkánovi, kteří čekají první dítě a kteří jsou spolu se mnou zákonými spolumajiteli domu a Charlie a Maruška Soukupovi s třemi malými dětmi. Charlie pracuje také v domě.

R: Lze říci, že tvoříte komunu?

JK: Ne.

R: Jaké jsou mezi vámi vztahy? Máte nějaké společné zájmy?

JK: Kromě mé ženy, která s námi sympatizuje, jsme všichni signatáři Charty 77. Jsme také všichni křestanský orientováni. Spojuje nás i výtvarná práce: zabývá se jí moje žena, Petra, Maruška a já.

R: Byl jsem parkrát v Řepčicích a měl jsem vždy pocit, že více než to, co jsi uvedl, vás spojuje příslušnost k undergroundu, jako nezávislému alternativnímu hnutí, usilujícímu o vlastní životní styl a nezávislou kulturní činnost. Jaká je tvůj vztah k undergroundu, co znamená underground pro ostatní obyvatele domu a hlavně: co znamenají Řepčice pro underground?

JK: Termín underground byl přenesen ze Západu a ve zdejších podmírkách to není nevhodnější výraz. Na Západě žijí lidé v undergroundu trvale, zde jsou mnozí existenčně nutenci podřizovat se po celý táden establishmentu a na underground jim zbývá málo času. Zdejší underground jsou ostatně lidé nejrůznějších životních stylů. Underground se zde formoval kolem Plastic People a to, co bych já nazval skutečným tvůrcím undergroundem, je dost málo lidí. Okolo nich je hodně lidí, kteří sympatizují, diskutují atd. Mnozí se považují za androše. Já sám se za androše nepovažuji. To ale neplatí o Charlie Soukupovi a o Marušce. Myslím, že také Viktor a Petra mají k undergroundu hodně blízko. U Charlieho to plyne především z jeho dlouholeté umělecké spolupráce s Plastic People a samozřejmě i z jeho životního zaměření. A co znamenají Řepčice pro underground? V našem domě se nikdy nepořádaly koncerty ani výstavy. Pro underground a jeho příznovce jsou Řepčice možnosti názorové konfrontace.

R: Myslíš si, že je to důvod, pro vám chtějí ten dům vzít?

JK: Ano, myslíme si to všichni. Není to jistě jediný důvod. Dráždíme už svým signatářstvím a tím, že jsme si vytvořili relativně nezávislé společenství tří samostatných rodin.

R: Jaký k vám mají vztah ostatní obyvatelé Řepčic?

JK: Jak kteří. Od mírně přátelského až k ondiferentním. Programové přátelství zde není.

R: Je pravda, že se ve vašem kraji výrazně rozplemenili divoci kanci?

JK: Do žertu mi moc není. Žádné kance jsme neviděli. Obavy z kanců uváděli jako důvod pro výstavbu nové autobusové linky úředníci, kteří nás navštívili. Je to pochopitelně nejapná výmluva.

R: Co chcete dělat? Necháte si dům vzít tzv. vykoupit?

JK: Z právního hlediska nám moc možností nezbývá. Budeme pochopitelně poukazovat na nesmyslnost celého projektu. I kdyby někdo opravdu chtěl zřídit novou autobusovou linku, lze snad prokázat, že je možno ji vést jinudy a vybudovat ji s méněimi náklady. Celá věc není jenom naše záležitost, již tím, že se vlastně opakuje: vloni bylo totéž v Rychnově. Tím vzniká značný problém pro řadu lidí kteří vlastní dům nebo si ho chtějí koupit a kteří jsou z těch či oněch důvodů u úřadů v nemilosti. I protože chceme proti tomuto existenčnímu pokoření bránit všemi legálními prostředky a očekáváme morální podporu.

(Otázky kladl Petr Uhl, který napsal i úvod k rozhovoru.)

Velikonoční půst

V týdnu před velikonočními svátky vznikla myšlenka třiceti set hodinového půstu. Byla vyjádřena těmito slovy:

V období, kdy si zpřítomňujeme základní události naší víry - ukřižování a vzkříšení Ježíše Krista, zamýslíme se více než jindy nad posláním křesťanů a uvědomujeme si současně neblahý stav, ve které se nacházíme a za který jsme nepochybňě také spolu odpovědní. Máme na mysli především situaci, která nám brání veřejně vydávat svědectví své víry a poměry ustálené v našich církvích, které pravdivému svědectví Kristu nenapomáhají.

Obecně známý stav, ve kterém jsou věřící pronásledováni za své přesvědčení, kněží omezování a zbavovování mořnosti výkonu kněžského povolání, dospělí, mládež i děti připravování o možnost rozvíjet poznání v oblasti křestanské víry, kdy dokonce duchovní i laici jsou v těchto souvislostech-trestně postihováni (jako např. v poslední době Jan Pavláček, Augustin Navrátil, Vojtěch Srna, Miroslav Šváček) se vyvíjí po dlouhá léta, nikoli bez naší viny.

Naše nedostatečná odvaha k odpovědnosti a nedostatek odhodlání bránit zlu oslabuje výzvu Ježíšova poselství, které máme předávat za všech okolností.

Nechceme poukazovat na to, čím trpíme my jako křesťané v situacích, kdy křivdami trpí celá společnost. Chceme si vyprosit sílu stát tam, kam nás volá náš Pán: Mezi těmi, kteří trpí pro spravedlnost a svědčí o spravedlnosti Boží. Abychom získali sílu a odvahu být bližními všem pronásledovaným, abychom překonavali slabosti a strach a šířili světlo účastné lásly a vše přesahující naděje, budeme hledat posilu v třicetišet hodinovém půstu. S výjimkou slavení Večeře páne se odreknereme veškeré potravy v době od 7.00 hod na Velký pátek do 19.00 hod na Bílou sobotu.

V okruhu přátel, kteří se dozvěděli o velikonočním půstu, 94 osob se k němu zavázalo svým podpisem. Další přátelé se k nám připojují, aniž by uvedli svá jména. V Praze nás touto podporou ujistilo přes padesát osob, více než čtyřicet osob ze Severní Moravy a řada dalších jednotlivců i desítek mužů a žen z různých míst v Čechách, na Moravě a na Slovensku. K dnešnímu dni předpokládáme, že se nás ve společném postu spojí nejméně 250. Podporu motlídou nám přislibili přátelé, kteří nejsou schopni postu ze zdravotních důvodů nebo proto, že těžce pracují.

V Praze , dne 12. dubna

Za správnost: Dana Němcová
Ječná 7, Praha 2

Endl Milan
Haran Zdislav
Hudymač Dušan
Pristachivá Jana
Vinklárek Stanislav
Zdenka Petr
Veselá Zuzana
Veselý Jiří
Zatori Ladislav
Möllnerová Marie
Kušnírová Jaroslava
Buk zdeněk
Voněk Miroslav
Abrahámová Helena
Cachová Naďa
Cicko Josef
Zelenka Jiří
Mařík Ladislav

Marek Vladimír
Lolinská Růžena
Marek Jaroslav
Kvapil Martin
Svobodová Ludmila
Kvapilová Jarmila
Kvapil Tomáš
Fialová Jana
Lukešová Eva
Gottwald Jaroslav
Bartonková Alena
Kouřil Jan
Fišer Vojtěch
Mikliková Jaroslava
Vlahovič Milan
Kordík Josef
Vokatý Zděnek
Rysová Zora

Pziaček Michal
Vojtíšek Ivo
Cerman Ladislav
Procházka Tomáš
Vodolán Jan
Stojska Petr
Strnad Miroslav
Princová Květoslava
Jiroňková Jana
Kaplan Bohuslav
Tomáš Jindřich
Mašek Miloslav
Parkán Viktor
Albrechtová M.
Burešová M.
Němejš Antonín
Duda Karel
Doležalova Jarmila
Bednářová Otta
Hrabina Jan
Šalouš Radim
Bednář Jiří
Libánská Drahoslava
Mikešová Vlasta
Němcová Markéta
Němcová Pavla
Němec Ondřej
Dobešová Blanka
Padour Jiří
Hiří Gruša * 1
Lukáš Tomin
Jana Hlavsová
Adaámková M.
Manoušek Pavel
Hlavsová Dagmar
Markytán V.
Přikryl Lubomír
Homolka Vit. Boh.
Brodák zděnek
Šimsová Anna

Kubíček Jiří
Malý Václav
Němec David
Karásek Svatopluk
Němcová Dana
Michal Pavel
Doukup Karel
Rychtářová Olga
Litominský Jan
Brikcius Eugen
Brabenec Vratislav
Havel Václav
Kabeš Petr
Jirousová Věra
Němec Jiří
Liška Tomáš
Korbelík Miloslav
Bublan František
Medek Jan
Trojan Jakub
Dománek Karel
Lízna František
Bílková Anděla
Švarcová Nina
Zvěřina Josef
Holubová Miloslava
Slovák Antonín
Hejdánková Štěpánka
Lis Ladislav
Vladimír Voják
Jaroslav Šubrt
Pospíchal Pter
Pospíchalová Z.
Holata V.
Podborský Martin
Res Jiří
Vejvoda Aleš
Kočí Kateřina
Šimsa Jan

..... o

Edice Petlice do konce roku 1978

1. Ludvík Vaculík: Morčata, román, 1970
2. Ivan Klíma: Malomocní, povídky
3. Ivan Klíma: Milostné léto, román
4. Ivan Klíma: Pokoj pro dva (divadelní hra a hry Hromobití, Ministr a anděl)
5. Ivan Klíma: Hry
6. Pavel Kohout : Bílá kniha, román
7. Pavel Kohout : Život v tichém domě(aktovky: Válka o třetí poschodi, Pech na střeše, Požár v suterénu)
8. Karol Sidon: Evangelium podle Josefa Flavia, esej o Ježíši Krostovi
9. Karol Sidon: Hry(Zpívej mi na cestu, Shapire a Labyrint)
10. Jaroslav Seifert: Morový sloup, verše 1974
11. Oldřich Mikulášek: Agogh, verše 1976
12. Jiří Šotola: Kuře na rožni, román 1973
13. Jan Trefulká: Velika stavba, novela
14. Jan Trefulká: O bláznech jen dobré, román

15. Bohumil Hrabal: Postřížiny, novela a povídky 1970-1974, 1974
 16. Bohumil Hrabal: Městečko, kde se zastavil čas, novela 1973
 17. Bohumil Hrabal: Obsluhoval jsem anglického krále, román 1973
 18. Bohumil Hrabal: Něžný barbar, Pedagogické texty. (Vzpomínkový text, inspirovaný životem Vladimíra Boudníka, 1973)
 19. Zdeněk Pochop: Marné volání, povádky
 20. Ivan Binar: Kdo, co je pan Gabriel, román
 21. Mojmír Klánský: Vyhnanství, novela
 22. Lumír Čivrný: Černá paměť stromu, román 1974
 23. Karel Šiktanc: Černý orloj, básně 1971-1973, 1974
 24. Václav Černý: Nových kritických studií (studie o Janu Procházovi, Jindřišce Smetanové a Jiřímu Kolářovi)
 25. Václav Černý: O povaze naší kultury. Sám sobě k sedmdesátinám, esej 1975
 26. Ivan Kadlecík: Řeči z nížiny (literární kritika prozaických děl současné české literatury), slovensky
 27. Ivan Kadlecík: Tváre a oslovenie (eseje o postavách slovenského národního obrození a o několika postavách svět. literatury). slovensky
 28. Ota Filip: Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy román I., II., 1973, 1974
 29. Miroslav Červenka: Čtvrtohory, verše 1962-1973., 1974
 30. Petr Kabeš: Obyvatelná těla. Dvě sbírky s oponou, verše 1971-1974, 1976
 31. Jiří Gruša: Dámský gambit aneb Il ritorno d'Ulisse in Patria. Drama in mísice, povídky 1972, 1977
 32. Jiří Gruša: Mimmer aneb hra o smrdochu. Atman tin Kalpadožja román 1973, 1976
 33. Jiří Gruša: Mitlidba k Janince, verše 1969-1973, 1975
 34. Emil Juliš: Caput mortuum, verše
 35. Dušan Hamšík/: Život a dílo Heinricha Himmlera, studie, I., II ..
 36. Karel Pecka: Štěpení, román
 37. Karel Pecka: Pasáž, povídka
 38. Jiří Kolář : Odpovědi (myšlenky o umění a literatuře, 1975)
 39. Jiří Kolář : Očity svědek (literární děník z roku 1949, 1975)
 40. Jiří Kolář : Dny v roce a toky ve dnech /básně a texty 1946-1947/, 1975
 41. Jan Vladislav: Tajný čtenář. 1. sešit (poznámky, články, projevy o umění a literatuře)
 42. Jan Skácel: Chyba broskví (básně 1974-1975)
 43. Milan Uhde: Hra na holuba (divadelní hra o 18 obrazech pro 8 osob a kompars), 1974
 44. Pavel Landovský: Kry (Chudobinec aneb případ pro vesnického policajta a Supermanka), 1974
 45. Ondřej Juračka: Zmlčievanie (verše), slovensky
 46. Václav Havel: Žebrácká oper a. Na tíma Johna Gaye(divadelní hra o 14 obrazech pro 23 osob, 1972)
 47. Václav Havel: Audience /jednoaktovka pro dvě osoby), 1975
 48. Miroslav Zikmund, Jiří Hanzelka: Cejlon, ráj bez andělů(cestopis 1970, 1975
 49. Jan Patočka: Kacířské eseje o filosofii dějin (filozofická studie), 1975, Vlastní glosy je Kacířským esejem
 50. Jaroslav Putík: Červené jahody (román I., 1969), 1975
 51. Václav Havel: Vernisáž (jednoaktová hra pro 3 osoby), 1977
 52. Pavel Khout: Ubohý vrah. (divadelní hra)
 53. Pavel Kohout: Ruleta. Hra o dvou oddělených odděleních na motivy povídky L. N. Andrejeva z r. 1907 Tma. Opis Andrejevovy povídky tvoří součást knihy. 1975
 54. Pavel Kohout: Kapka víry (Miroslav Kapek : S Elvírou v lázních - recenze s ukázkami)

55. Alexandr Kliment: Modré pohádky (moderní pohádky klasické stylu pro děti i dospelé) 1975
56. Ladislav Dvořák: Jak skákat panáka (povídky)
57. Václav Černý: Za hádankami Bohumila Hrabala - pokus interpretační 1975
58. Alexandr Kliment: Rozhlasové hry (Červotočí 1971, Svoboda v koupelně 1975, F 19, 35, 1975
59. Milan Machovec: Ježíš pop ateisty (studie)
60. Julius Tomin: Kádrový dotazník. Konfrontace (eseje a dopisy na téma filozofie a reality) 1976
61. Pavel Janský: Území tekutých písků (verše) 1970 (1976)
62. Václav Havel: Horský hotel, divadelní hra
63. Dvakrát Páral : /H. Rak: Jak číst Párala aneb hra na literaturu; L. Dobrovský: Páralova konformita a právo na naději) 1976, 1977
64. Jiří Gruša: Dotazník (román 1975), 1977
65. Josef Topol: Dvě noci s dívkou aneb jak okrást zloděje. Veselá hra s árií Figara. 1976
66. Karol Sidon: Boží osten (román 1976), 1977
67. Jaromír Hořec: Bohemus (verše- památce Václava Hollara)
68. Československý fejeton 1975/ 1976. Sborník 41 fejetonů, 1976
69. Pavel Hrůz: Zvuky ticha (novela) slovensky, 1976
70. Jiří Kolář: Chléb nás vezdejší (Jáma- komedie prádná omylů 1959- divadelní hra pro 17 pspb), 1976
71. Jiří Pechar: Psychoanalýza a Literatura (psychologická studie I., II) 1977
72. Jiří Pechar: Upilované mříže (novela 1975)
73. Julius Tomin: Myslím, jsem, I., (studie o Descartovi)
74. Pohledy 1 - literární sborník. Uspořádal Václav Havel
75. Václav Černý: Z kritické teorie a překladatelské praxe statí : Gaston Bachelard; Lucien Goldmann; Máme přeloženého Malarméa? Hiršalův překlad Góngory.
76. Milan Uhde: Zubařovo pokušení . První díl cyklu Okřídený tramvaják (televizní hra pro 7 osob), 1976
77. Alexandr Kliment: Dona Juana (divadelní hra pro 16 osob), 1976
78. František Kautman: Dostojevskij - věčný problém člověka (studie)
79. Dalibor Plchta: Dvě Caprichos (hry)
80. Jan Patočka: Dvě studie o Masarykově (pokus o českou národní filozofii a jeho nezdaru; Kolem Masarykovy filosofie náboženství) 1977
81. Oldřich Kryštofek: Malá říkání roku 1976 (verše) 1977
82. Marie Rút Křížková : Jiří Orten básník smrti a lásky (literární studie 1976)
83. Jan Vladislav : Věty (verše) 1977
84. Jindřich Chalupecký: Cesta Jiřího Koláře (studie 1972)
85. Josef Topol: Sbohem, Sokrate ! Hovory o dvou větách (hra pro 10 hovořících osob) 1976
86. Karol Sidon: Starý příběh (rozhlasové hry) Starý příběh a Třináct oken), 1977
87. Eva Kantůrková: Černá hvězda (román 1974)
88. Milan Uhde: Pán plamínků. Druhý díl cyklu Okřídený tramvaják (televizní hra pro 10 osob), 1977
89. František Kautman: Polarita našeho věku v díle Egona Hostovského, (literární studie 1977), 1978
90. Československý fejeton 1976- 1977. Sborník 73 fejetonů a článků, 1977
91. Eva Kriseová: Křížová cesta kočárového kočího (novela 1971) 1977
92. Eva Kantůrková: Muž v závěsu (div. hra pro 9 osob 1974) 1977
93. Zdena Tominová: Totálně nasazení. Deník pracující ženy. 1977
94. Pavel Landovský: Sanitární noc. Divadlní podívaná o dvou částech, začátku, přestávce a konci, 1976, 1977
95. Eva Kantůrková: Sen o zlu (filmová povídka 1969) 1977

96. Jan Pattočka- První skica k podobizně (sborník k nedožitým sedmdesáti-nám Jana Patočky obsahující poslední články J.P., nekrology, vzpomínky, úvahy a fotografie. 1977
97. Zločin Pozdvižení (román), 1976
98. Jaroslav Hutka: Dvorky (novela 1976), 1977
99. Edvard Valenta: Žili jsem s miliardářem (vzpomínky na J.A. Baťu, 1966) 1977
100. Václav Černý: Dvě studie masarykovské (Podstata Masarykovy osobnosti a Čím nám T.G.M. zůstává; nekolik poznámek o Masarykovu a moderním pocitu náboženském), 1977
101. Jaroslav Hutka: Utkání se skálou číslo I aben konec desáté sezóny v hotelu CPZ (zápis, 1977)
102. Ivan Klíma: Stojí, stojí šibenička (román 1976)
103. Karol Sidon: Brány mrazu (román), 1977
104. Sylvie Rychterová: Návraty a jiné ztráty (novela 1977)
105. Jaromír Hořec: Špatně rozdané karty (verše z let 1904-1908), 1977
106. Miloslav Pátek : Konfident - zamýšlení nad životem Karla Sabiny po sto letech jeho smrti, 1977, 1978
107. Alexandr Klement: Nuda v Čechách (román) 1978
108. Zdeněk Notrekl: Malachit..(výbor z veršu z let 1952-1968), 1978
109. Vlastimil Třešnák: Dědo! (novela 1976), 1978
110. František Kautman: K typologii literární kritiky a literární vědy (studie a úvahy z let 1969-1971)
111. Josef Koenigsmark : Sny a nesny (verše z let 1967.-1976,) 1978
112. Eva Kantúrková: Tři novely(1977).
113. Věra Jirousová: Co je tu, co tu není (básně 1965-1975)
114. Vilém Sacher: Krvavé velkonocce (líčení bojových událostí z r.1945 na Slovensku)
115. Milan Šimečka: Obnovení pořádku (příspěvek k typologii reálného socialismu, 1977)
116. Radim Palouš: Škola stáří (Komenského škola stáří a založení gerontologie- esej, 1977)
117. Jiří Lederer: České rozhovory (rozhovory s 16 českými spisovateli)1978
118. Karel Pecka: Motáky nezvětsnému (román I., II) 1978
119. Eda Kriseová: Sluneční hodiny (soubor 10 povídek, 1968)
120. Pavel Kohout: Katyně (román 1977)
121. František Kautman: Mrtví rameno (román 1967-76)
122. Zdena Tominová: Divadelní kurs? (dramatický text) 1978
123. Ivan Klíma: Má veselá jitra (povídky 1978)
124. Jiří Ruml: Třináct životů (reportáže ze Slovenska 1970) 1978
125. Eda Kriseová: Perchta z Rožumberka aneb Bílá paní, román, 1976 (1978)
126. Jiří Dienstbier: Vánoční dárek (divadelní hra) 1976
127. Jiří Hájek: Mezinárodně politické aspekty československého roku 1968 (studie, 1977)
128. Janu Patočkovi in memoriam. Miscellanea. Sborník staletí. 1978
129. Českolsovenský fejeton 1977/1978. Sborník 85 fejetonů a článků 1978.
130. Stunde namens Hoff nunk . Almanach tschechischer Literatur 1968-1978
(usporečádali Jiří Gruša, Milan Uhde a Ludvík Vaculík pro nakladatelství Reich AG, Luzern, vyšlo v licenci u Fischer Taschenbuch Verlag v srpnu 1978)
131. Karel Šiktanc: Jak se trhá srdce (verše z let 1969-1970) 1978
132. Václav..Benda : Černá dívka aneb o hříchu a naději (poetické texty), 1978
133. Vladimír Pistorius: A přeče (verše) 1978
134. Ladislav Hejdánek: Dopisy příteli (21 etickopolitických úvah na téma- ta roku 1977)
135. Jiří Kratochvíl: Případ nevhodně umístěné šance (povídky z let 1970- 1977)
136. Jaroslav Hutka: Klíč k pluhu (verše 1974), 1978

137. Jiří Plaček : Tajemná procházka (impresivní texty, 1976(), 1978
 138. Božena Komárková: Sekularizovaný svět a evangelium (studie z let
 1933 - 1963)
 139. Jan Šimsa: Blahoslavení čistého srdce (přednášky, články, kázání
 rozsudek). Sborník sestavený u příležitosti Simsova
 uvěznění pro tzv. útok na veřejného činitele. 1978
 140. Jaroslav Hutka: Plechovka (povídka), 1978
 141. Jan Patočka : Spisovatel a jeho věc, studie o literatuře (soubor
 esejí z let 1930-1975)
 142. Jiří Konůpek: Proust a jeho románový svět (monografie, 1966)
 143. Dana Horáková: Den plný pitomců /novela/, 1978
 144. Eda Kriseová: Pompejanka: (román, 1978)
 145. Václav Černý: Moje léta v Dijoně (kapitola z Pamětí mého života
 1921-1924), 1978

oooooo oo oooooo

Diskuse kolem fejetónů

Fejeton Ludvíka Vaculíka: Poznámky o statečnosti ze dne 6. 12. 1978
 a fejeton Patra Pitharta: Bedra nekterých z 21. 12. 1978 mají stále
 ještě ohlas.
 Formou dopisu, fejetinu, úvahou apod. na ně do dnešního dne odpovědě-
 li:

- Rudolf Battěk: Silvestrovské variace (1. 1.. 1979)
 Anna Maryanová: Poznámky proti lhostejnosti (9. 1. 1.979)
 Jiří Gruša: Milý Ludvíku.... (dopis - 17. 1. 1979)
 Václav Havel: Milý pane Vaculíku (dopis 25. 1. 1979)
 Ladislav Hejdánek: Dopisy příteli 3 řada - 1979, dopis č. 2/42 (25.1.1979)
 Václav Havel: Milý pane Pitharte... (dopis 1.2.1979)
 Luboš Dobrovský : Milý Jiří Grušo! (dopis 7. 2. 1979)
 Luboš Dobrovský: Milým přátelům, Vaculíkovi, Havlovi, Pithartovi...
 (dopis 3. 2. 1979)
 Jiří Gruša: Milý Luboši Dobrovský... (dopis 10. 2. 1979)
 Jaroslav Suk: Etika aktivní menšiny (odpověď Petru Pithartovi); (12.2.1979)
 Ladislav Hejdánek: Dopisy příteli 3 řada - 1979 dopis č. 3/43 (15. 2.1979)
 Dana Horáková: Pan Vaculík & 15. 2. 1979)
 Petr Uhl: Ještě o kalkulativním a existenciálním strachu (18.2.1979)
 Jan Příbram : Mes res agitur (únor 1979)
 Miloš Rejchrt: Mám starosti (březen 1979)
 Josef Zvěřina: Kapitolky s kriminalistiky (Antifejeton - duben 1979)

ooo 000 ooooo

Krátké zpávy:

Třetí číslo Ekonomické revue

Již třetí číslo ER, které mělo uzávěrku 15. 3. 1979 je dokladem toho, že "paralelní" ekonomické myšlení se opravdu nemíní vzdát. Šest článků na 70 strojopisných stranách spojuje fundovaný vědecký přístup k ekonomické problematice.

Autorem prvního článku je doc. ing. Rudolf Zukal, CSc, který svůj příspěvek nazval **Vliv vnějších ekonomických vztahů na čs. hospodářství**. Vy-
 světluje v něm, jak působí na čs. skonomiku zahranoční obchod s dolaro-
 vou oblastti i se zeměmi RUSHP, zkoumá vliv pohybu cen na ekonomiku a kri-
 tizuje nepružnost čs. hospodářstvá, které na pohyb cen nereaguje. Své názo-
 ry dokládá údaji z denního a odborného tisku. Autor vyjadřuje přesvědčení,

že "převážní část současných potíží pramení ze špatného řízení nášeho hodpodářství".

První zkušenosti z realizace experimentu je kratším článkem zkratky (J,), který je doplněn zprávou o televizní besedě na toto téma. V článku se hodnotí klady a záporý komplexního experimentu řízení efektivnosti a kvality, který probíhá ve dvacáti vybraných VHJ.

Andrej Sacharov je autorem statě Jaderná ekonomika a svoboda Západu, který ER převzala z časopisu Kontinent č. 16/78. Podle Sacharova je rozvoj jaderné energetiky jednou z hlavních podmínek státní nezávislosti; vyslovuje v této souvislosti otázku, zda protijaderné kampaně na Západě nejsou inspirovány ze SSSR nebo dalších zemí vých. Evropy. Zdislav Šulc přispěl úvahou Bezradnost tvářící se jako program aneb kam kráčíš, akonomiko? Autor se zamýšlí nad stavem a perspektivami čs. ekonomiky v politických souvislostech.

Desatero poznání o sdělovacích prostředcích sepsal Filip. B. Je to pojednání o skutečných funkcích sdělovacích prostředků, zvláště pak při zveřejnování ekonomických informací. Článek přináší řadu dokladů o tom, jak nesvoboda slova je škodlivá i v této oblasti.

Několik kapitol z rozsáhlé studie dr. Vladimíra Kadlece "Když se plýtvá miliardami.." uzavírá 3 číslo ER. Názvy kapitol nezmačují jejich obsah: Nedostatek pracovních sil - Plýtvání u investic - Umrtvené zásoby - Nereálnost venstrálních plánů - Zaostávání technického rozvoje - "Slabiny", "rezervy", "možnosti". Další kapitoly zveřejnila ER již v 2. čísle. Práce Vladimíra Kadlece nabízí globální pohled na čs. ekonomiku a snaží se pokukávat na příčiny negativních ekonomických jevů, které ho kládá konkrétními příklady a údaji.

....l....l....

Koncert na podporu I. Jirouse

Dne 7. 4. 1979 se konal v Baltimore v USA koncert rockové hudby na podporu Ivana Jirouse. Tento známý představitel českého undergroundu má být 26. 4. 1979 po osmnáctiměsíčním věznění propuštěn na svobodu.

/ad-/

.....

Nové číslo Dialogů

První číslo Dialogů 1/1979, které vyšlo v těchto dnech obsahuje:

1. Ludwig Landgrebe: Filosof, který splnil svou povinnost (ke smrti Jana Patočky); 2. Jan Patočka: Hrdinové naší doby...; 3. J. S. Dovětek k textům L. Landgrebeho a Jana Patočky; 4. Historicus: K bilanci dvouletí Charty 77; 5. Willy Brandt - Helmut Schmidt: Rozhovor o zásadách a praktické politice SPD; 6. Albert Černý: Pohled na problém českého národa; 7. Julius Tenek Cuka: Kongres Socialisticke internacionaly ve Vancouveru; 8. Intervence ve prospěch mluvčího Charty 77, Jaroslava Sabaty.

.....

Články, fejetony, úvahy, dohlédny redakci

Josef Zvěřina: Kapitoly k kriminalistiky (antifejeton)

Z. Vydra: Večerní meditace (fejeton - březen 1979)

František Janouch: Reportáž z Izraele - prosinec 1978

Milan Hübl: Tři glosy k vysídlení Němců

0000 0000 0000